

Životopis královny Barenzie

Díl 1

sepsal Stern Gamboge
císařský písař

oncem druhého věku se vládcům žalovínského království, které je nyní součástí císařské provincie Morrowind, narodila holčička jménem Barenzie. Až do svých pěti let byla vychovávána v přepychu a v bezpečí, přesně jak se na královské dítě temných elfů sluší a patří. Tehdy však Jeho Excelence Tiber Septim I., první tamrielský císař, vznesl na zpátečnické vládce Morrowindu oprávněný požadavek, aby jej uznali a zavedli císařské reformy. Temní elfové se však holedbali svou magií a drze jej odmítali tak dlouho, až nakonec Tiberova armáda dorazila až k jejich hranicím. V tu chvíli dunmerové celkem chvatně a rádi podepsali příměří, ale ještě předtím došlo k několika bitvám, přičemž jedna z nich srovnala se zemí Žalovín, kterému se nyní říká Almalexie.

V troskách byla nalezena malá princezna Barenzie a její chůva. Císařský generál Symmachus, který také patřil k temným elfům, Tibera Septima přesvědčil, že dítě by mohlo být v budoucnosti poměrně cenné. Holčička tak byla dána na výchovu jednomu císařovu věrnému stoupenci, který nedávno odešel do výslužby.

Sven Advensen dostal při odchodu coby léno malé město Darkmoor, které se nacházelo v centrálním Skyrimu, a nádavkem i titul hraběte. On i jeho žena vychovávali princeznu jako svou vlastní dceru a dohlédli i na to, aby se jí dostalo náležitého vzdělání. Rovněž jí vštíplili císařské ctnosti - poslušnost, takt, věrnost a zbožnost. Jednoduše řečeno, princezna byla vychovávána tak, aby jednou mohla zaujmout své místo v nové vládnoucí třídě Morrowindu.

Barenzie vyrostla v dívku krásnou, elegantní a velice bystrou. Byla milá, dělala svým novým rodičům radost a jejich pět nevlastních bratrů si ji záhy zamilovalo jako svou starší sestru. Kromě vzhledu se od ostatních mladých dívek svého postavení lišila hlavně svou oblibou lesů a polí, kam leckdy utíkala, když se chtěla vyhnout domácím povinnostem.

Barenzie byla šťastná a spokojená až do svých šestnáctých narozenin, kdy jí jistý proradný čeledín, se kterým se ze soucitu přátelila, řekl, že vyslechl úkladné plány jejího opatrovníka. Chlapec, kterému se přezdívalo Slámka, Barenzii namluvil, že se ji hrabě Sven a jistý jeho redgardský host chystají prodat coby konkubínu do Rihadu. Důvodem je prý její černá kůže, kvůli které si ji žádný nord ani Breton nikdy nevezme, a její cizácká výchova by zas byla na překážku pro temné elfy.

A co mám tedy dělat? ptala se ubohá dívka, která se třásla a plakala, protože byla vychována v nevinosti a víře a ani ve snu by ji nenapadlo, že by jí snad mohl její přítel čeledín lhát.

Slámák jí odpověděl, že váží-li si své cudnosti, musí utéct. Nabídl se, že půjde s ní a doprovodí ji jako ochránce. Barenzie s jeho plánem sklíčeně souhlasila, ještě té noci se přestrojila za chlapce a společně utekli do nedalekého města Bílý průsmyk. Tam se jim po několika dnech podařilo sehnat práci strážců pochybné obchodnické karavany. Karavana mířila na východ a záměrně se ubírala vedlejšími cestičkami, aby se vyhnula zákonu a daním vybíraným na císařských silnicích. Pár se tak na čas vyhnul pronásledování a nakonec dorazil do města Rifton, kde se na nějaký čas usadil. Rifton působil bezpečně - byl tak blízko morrowindským hranicím, že se v něm temní elfové vyskytovali celkem běžně.